

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget skal tilvejebringe hjemmel for Danmarks tiltrædelse af fire internationale aftaler på patentrettens område. Lovforslaget tilsigter i øvrigt at tilpasse patentlov nr. 479 af 20. december 1967, som ændret ved lov nr. 221 af 24. april 1974, til den retstilstand, der etableres ved disse aftaler, i det omfang, dette er nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Aftalerne er følgende:

- 1) Lovkonvention om samordning af visse dele af den materielle patentret vedtaget i Strasbourg den 26. november 1963.
- 2) Patentsamarbejdsstraktaten vedtaget i Washington den 19. juni 1970.
- 3) Den europæiske Patentkonvention vedtaget i München den 5. oktober 1973.
- 4) Konvention om det europæiske patent for fællesmarkedet (Fællesskabets Patentkonvention) vedtaget i Luxembourg den 15. december 1975.

I.

Disse aftaler er af afgørende betydning for det internationale samarbejde på patentrettens område, der indledtes med vedtagelsen af Pariserkonventionen af 20. marts 1883, som Danmark ratificerede i 1894. Konventionen, der senest er revideret i Stockholm i 1967, er tiltrådt af næsten alle europæiske lande og af en række lande uden for Europa. Konventionens bærende princip er, at personer, der tilhører en af de kontraherende stater, for så vidt angår beskyttelse af den industrielle ejendomsret, i alle de kontraherende stater skal nyde samme fordele, som hver stats love indrømmer egne statsborgere. Konventionen indeholder bl. a. nogle grundlæggende patentretlige regler, som de kontraherende stater følger, og disse staters patentlovgivning adskiller sig derfor principielt ikke fra hinanden på væsentlige punkter. De kontraherende stater udgør en union, Pariserunionen, hvis administrative organ var Det internationale Bureau for Beskyttelse af den Industrielle Ejendomsret (BIRPI), indtil dette indgik i en ny organisation, Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO). Denne organisation har sæde i Genève.

Den teknologiske udvikling i årene efter den anden verdenskrig gav sig udslag i en stigende patenteringsaktivitet og dermed i en voksende ar-

bejdsbyrde for de nationale patentmyndigheder. Der opstod derfor naturligt tanker om at søge arbejdet med behandlingen af patentansøgninger rationaliseret gennem samarbejde mellem flere lande.

Således oprettede Benelux-landene og Frankrig i 1947 Det internationale Patentinstitut i Haag. Institutets opgave er at udføre nyhedsundersøgelse af patentansøgninger for de stater, herunder også Schweiz, som er tilsluttet aftalen. Et andet regionalt samarbejde blev indledt i 1955 gennem nedsettelse af komiteer i Danmark, Finland, Norge og Sverige, der fik til opgave at udarbejde forslag om et nordisk patentfællesskab. Komiteerne afgav i 1963 »Betenkning angående Nordisk Patentlovgivning«, i det følgende betegnet »Bet. 63«, der indeholdt udkast til enslydende patentlove for de nordiske lande, herunder bestemmelser om patent på grundlag af nordiske patentansøgninger. Bestemmelserne herom skulle dog først sættes i kraft ved særlig overenskomst. Enslydende nordiske patentlove blev på grundlag af komiteernes udkast vedtaget i alle de nordiske lande – i Danmark patentlov nr. 479 af 20. december 1967, der trådte i kraft den 1. januar 1968.

Den særlige overenskomst om ikraftsættelse af bestemmelserne om patent på grundlag af nordisk patentansøgning er dog ikke blevet gennemført.

Lovkonventionen af 1963 (Strasbourgkonventionen). (Bilag 5.)

Samtidig med det nordiske samarbejde foregik inden for Europarådets rammer et samarbejde på patentrettens område. Dette arbejde er bl. a. resulteret i den såkaldte Formalitetskonvention af 1953, der er ratificeret af Danmark i 1956, og Lovkonventionen af 1963 om samordning af visse dele af den materielle patentret, som foreslås ratificeret med hjemmel i dette lovforslag.

Lovkonventionen, som blev vedtaget den 26. november 1963 af elleve af Europarådets medlemsstater, indeholder bestemmelser om, hvilke krav de kontraherende stater kan stille med hensyn til patenterbarhed og om indholdet og fortolkningen af patenter. Gennem en harmonisering af reglerne om industriel anvendelighed, nyhed og opfindelseshøjde er det tilsigtet at gøre det lettere for industrien at søge patent i flere lande. Ydermere ville ensartede regler om sådanne væsentlige elementer i patentretten kunne fremme det internationale samarbejde mellem medlemsstaterne. Konventio-